

In beweging...

22022022

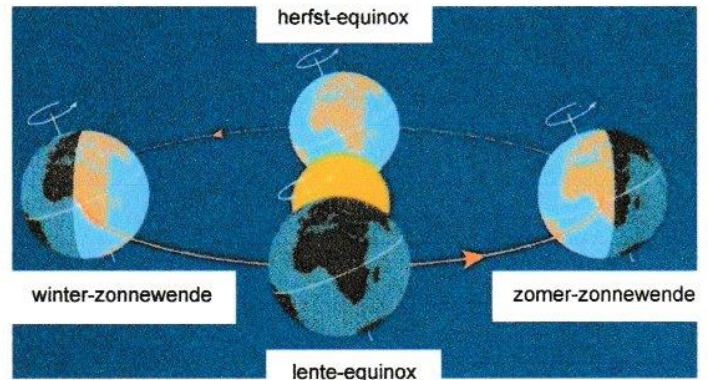
= tweeëntwintigmiljoentweeëntwintigduizendtweeëntwintig
= 22 februari 2022
= vandaag
= 8^e dinsdag van het jaar 2022 g.j.
= 737.573

synoniem met:

*in taal
als datum
mits je dit leest op de*

dagen sinds het begin

Ik kón het niet laten. Dat getal van 8 cijfers intrigeert. Zo'n fraaie, symmetrische tijdsaanduiding maken we nooit meer mee, tenzij... Tenzij we de tijdrekening beter definiëren en dan de daarbij passende kalender doorvoeren. Al zal dat wel nooit gebeuren, toch kan ik het niet laten te broeden op een beter voorstel. Dus hier mijn uitleg. Onze huidige kalender is eigenlijk een rommeltje. Want die draait meer om traditie dan precisie. De tijd aanduiden lijkt zo simpel, maar in zekere zin is het *tricky business*. Feitelijk heb je twee zaken nodig om tot een heldere bepaling van tijd te komen: tenminste één eenheid én een beginpunt. Vanouds is de dag als eenheidsmaat genomen. Vanzelfsprekend, want iedereen ervaart dat. Zelfs een nog onmondig kind merkt de lichtwisseling van dag en nacht op. Dat de aarde in één dag om haar eigen as draait gaat het kind pas later begrijpen. Nog later kan het ontdekken, dat de aarde om de zon wentelt in één jaar (= 365,242199 dagen). Of dat de maan als satelliet in 29,530588 dagen om de aarde draait. De introductie van jaar en maand als extra tijdseenheden bleek nodig om gemakkelijker te kunnen communiceren. Het werkt gewoon niet om vandaag te zeggen: "Morgen is het 737.574 dagen sinds het afgesproken beginpunt." Dus werd de datumomschrijving: dag + maand + jaar. Helaas zorgen hun onderlinge rekenregels - met zoveel cijfers achter de komma - voor problemen bij het opstellen van de kalender. Bovendien blijkt de dag in de loop van de tijd toch wat langer te worden als gevolg van de wrijving van het getij. Als eenheid is de dag toch minder nauwkeurig dan we zouden wensen.

Wordt 22 februari 2022 vanaf vandaag 1989-49-3?

Teresa van Avila, de Spaanse mystica, overleed in de nacht van 4 op 15 oktober 1582. Nee, dit is geen typfoutje. In 1582 werd de nieuwe, Gregoriaanse kalender ingevoerd waarbij een eerdere rekenfout van 10 dagen werd gecorrigeerd: op donderdag 4 volgde opeens vrijdag 15 oktober. Het zou mooi geweest zijn als toen ook een grote fout in de jaartelling was recht gezet. Ooit had Dionysius Exiguus het voorstel gedaan om als beginpunt van de jaartelling de geboortedatum van Jezus Christus te nemen. Helaas beschikte deze monnik over weinig exacte gegevens, zodat Jezus' geboorte feitelijk gedateerd moet worden op minimaal 4 jaar vóór Christus. Hè? Jezus die vóór Christus geboren is? Dat is raar. Het is duidelijk dat onze kalender rammelt.

Ik bepleit verheldering en versobering. Dat kan met vier andere uitgangspunten. 1. Neem als begintelling niet het onbekende geboortjaar, maar Jezus' afscheidsjaar. Want vooral over die periode rond Pasen (in wat nu nog 32 n.Chr. heet) is wél veel bekend, waardoor de datering exacter te maken is. 2. Laat de huidige, complexe mix van zonne- en maankalender helemaal los, schrap de idee van maanden en kies alleen voor jaar en dag. 3. Voor de onderlinge communicatie helpt het wel om dan de week, optelsom van 7 dagen, erbij te gebruiken. Door de 52 of 53 weken per jaar steeds met een nummer aan te geven wordt dateren stukken eenvoudiger. 4. Nu we toch bezig zijn: een jaarwisseling wordt in elk soort kalender willekeurig gekozen. Dan lijkt het logischer om Nieuwjaarsdag te verplaatsen naar de lente-equinox. Op die dag, nu nog 21 maart, duren immers dag en nacht wereldwijd precies even lang. Oud en nieuw vieren wordt zo de overgang van winter naar lente inluiden. Kan het mooier? Kortom: het is vandaag 1989-49-3. Met de universele schrijfwijze (= jjjj-ww-d) leven we dus nu, op dit moment in het jaar 1989 in week 49 op de 3^e dag.

Ben je er nog?

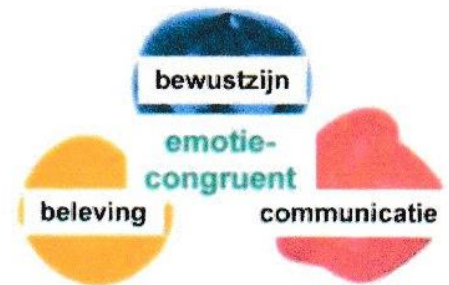
Al vind ik het leuk met deze tijd-puzzel bezig te zijn en valt er veel meer over te zeggen, ik vang tegelijk toch ook wat kritische signalen op. "Ach, goed bedoeld, maar onhaalbaar." "Nee, nu zit je écht op een verkeerd spoor!"

Het is wat boud geformuleerd, maar feitelijk is mijn grootste criticus... Jezus. Stop dat gemijmer over tijd! Richt je op wat er werkelijk toe doet. Die boodschap distilleer ik uit zijn afscheidswaarden tot de eerste leerlingen. Lucas beschrijft in het begin van zijn boek Handelingen, dat Jezus na Pasen 40 dagen lang met ze spreekt over het koninkrijk van God. Dan lijkt hun vraag of dat 'binnen afzienbare tijd' gerealiseerd gaat worden mij nogal logisch. Maar Jezus verlegt onmiddellijk hun focus: 'Het is niet aan jullie om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden.' Helder, die aanwijzing over 'tijd en ogenblik'. In het Grieks staat er CHRONOS en KAIROS. Dat eerste is de exact meetbare, logische kloktijd, waarmee onverstaanbaar precies de uren geteld worden en agenda's worden bijgehouden. Het tweede gaat over het geschikte moment, de beste gelegenheid, het tijdstip dat voor een doorbraak kan zorgen. Meer kwalitatief van aard dus. Maar over beiden hoeven ze zich niet druk te maken. Wat moet dan wél hun focus zijn? Er is maar één kernopdracht: 'mijn getuigen zijn...'

Congruent in elk opzicht

Nou, getuige waren ze. Wat hebben zij veel gezien! Denk bijv. aan de kritische beoordeling die hun meester ten deel viel. Lucas vertelt hoe, vlak voor Pasen, het hoogste rechtscollege van het land 'er spionnen op uitstuurt die zich als rechtvaardigen moesten voordoen, in de hoop Hem op een onwettige uitspraak te betrappen, zodat ze Hem konden uitleveren aan de overheid, aan het gezag van de gouverneur.' Spionnen, nota bene! Mensen met een dubbelleven trokken alles uit de kast om Jezus vast te pinnen op dubbelheid. Het ene zeggen, het andere doen. Met spitsvondige vragen proberen ze hem juridisch dan wel moreel klem te zetten. Maar een aanklacht formuleren? Dat lukt niet. Het strafblad bleef leeg. Zonder twijfel zal dat stelletje de trits geld, seks en macht zijn langsgedaan. Maar corruptie kon niet worden aangetoond. Ook in Jezus' contact met prostituees was niets onoorbaars voorgevallen. Niks machtsmisbruik. Discrepancie tussen woord en daad? Nergens! Hoe hoog de lat ook werd gelegd. (Zie eventueel ook www.anderz.info/ideaal.pdf).

Wat mij nu fascineert is dat het clubje leerlingen er nog veel dichter bovenop zat. Dag in dag uit trokken ze met hun meester op. Hun onderlinge wedijver en irritaties kwam zwart op wit. En Jezus' reactie? Hebreeën 4:15 stelt dat hij 'met onze zwakheden kan meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen.' Dat voluit mens zijn van Jezus maakten ze van zeer nabij mee. Continu speelde hij in op de zwaktes en gevoeligheden van zijn volgelingen. Maar ook zijn eigen angst, verdriet, teleurstelling, boosheid, blijdschap werden zichtbaar. Deze emoties merkten ze bij hem op en in wat ze daarover schreven valt op hoe emotiecongruent Jezus handelde. Met dat woord doel ik op het volledig samenvallen van beleving, bewustzijn en communicatie. Anders gezegd: wat er van binnen speelt komt direct, oprecht en gepast naar buiten. Een voorbeeld? 'Hij werd overvallen door doodsangst...' Lees dit aangrijpende zinnetje eens in de context (Lucas 22:39-47). Welke lichamelijke gewaarwordingen ervaart Jezus? Beseft hij wat er gaande is? Met wie deelt hij dat? Hoe gaat hij met angst om?

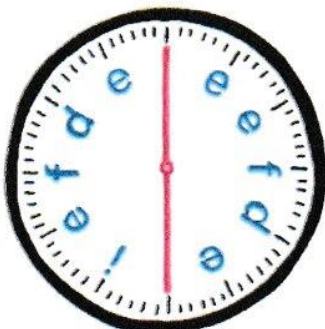

Niet tot Tutu toe...

Wat is er over van Jezus' nalatenschap? Op 1 januari 2022 is Desmond Tutu begraven. Was hij de laatste, ware getuige? 'I'm so glad I'm not God.' Die onsterfelijke woorden en Tutu's schaterlach van oor tot oor staan in mijn geheugen gegrift. In College Tour had een student een vraag aan de Zuidafrikaanse aartsbisschop voorgelegd, ongetwijfeld met de verwachting van een wijs antwoord. Kon het wijzer dan zo? Voor mij was Tutu jarenlang een apostel van de liefde. Een integere getuige van Jezus' kernboodschap. Inmiddels een afgesloten gestalte, die een traditie van bijna 20 eeuwen vertegenwoordigde.

Een traditie die werd ingezet door mannen als Petrus en Johannes, twee van de eerste leerlingen. Als duo spraken zij zich vrijmoedig uit, maar werden al snel, net als hun meester ter verantwoording geroepen door de hoogste rechters. Die maakten een snelle inschatting: '... gewone, ongeletterde mensen...', en vroegen zich verbaasd af: Hoe kán dit? Tot ze zich 'realiseerden dat beiden in Jezus' gezelschap hadden verkeerd.' (Handelingen 4:13). Ik zou willen weten waaraan het precies te merken was, dat ze 'in Jezus' gezelschap hadden verkeerd.'

Ik hou ik het erop, dat ook bij deze volgelingen leer en leven steeds meer overeen kwamen. Dát is het uiteindelijke criterium. Jezus had als hét kenmerk van navolging geformuleerd: 'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.' (Johannes 13:34,35). Dát brachten ze in praktijk. Met vallen en weer opstaan. Conclusie? Maak je niet druk over wat komen gaat. Kalender, agenda, kloktijd? Laat dat rusten. Ga voor wat blijvend is en dat is:

leef de liefde